

Skattebetalarna kan bättre!

Skattebetalarnas förening har nu över 178.000 medlemmar. Vi är större än Svenska Naturskyddsföreningen och snart samlar vi fler medlemmar än Göran Perssons så kallade folkrörelse. Vår ekonomi är solid och antalet pressklipp har under det senaste året mer än fördubblats. I TV, radio och tidningar pratas det nu om en skattereform. Det finns mycket som pekar åt rätt håll för Skattebetalarnas förening, men vi kan bättre.

Den som lyssnar på synpunkter och är en smula självkritisk kan utvecklas och bli bättre. Vi har noterat att olika skribenter vädrat åsikter om vår förening i ett par nummer av Svensk Tidskrift. Det började med att Hellman och Hultin i en ledare (2/97) frågade sig om det inte behövs en ny Skattebetalarnas förening som kan komplettera den befintliga. I det förra numret har David Fält författat ett känsloladdat och långt angrepp på föreningens VD Björn Tarras-Wahlberg. Om den förra andades konstruktivitet var den senare en märklig orgie i destruktivitet.

När Hellman och Hultin skriver "Vad som egentligen skulle behövas är en ny Skattebetalarnas förening. Inte för att ersätta utan snarare för att komplettera den befintliga. En förening som koncentrerar sig på att driva frågan att vanliga hus-

håll betalar för höga inkomstskatter i Sverige" känner jag – förutsatt att Hellman och Hultin har rätt – att vi misslyckats med att nå ut med det vi gör. En genomgång av utspel, debattartiklar, seminarier, presskonferenser och kontakter med beslutsfattarna i samhället visar att Skattebetalarnas förening nu använder en stor del av sina begränsade resurser för att lyfta frågan om skatternas roll för de mindre bemedlade i samhället.

Unge herr Fält har säkerligen personliga motiv som driver honom att författa en artikel som genomsyras av ett tonläge som gör den obehaglig. Syftet är att skada, inte resonera, hjälpa eller beskriva. Detta slår tillbaka mot författaren själv.

Skattebetalarnas förening arbetar målmedvetet med att skaffa fram så fina medlemsförmåner som möjligt. Att attackera Björn för detta arbete tyder på dålig kunskap om förutsättningarna för att bedriva verksamhet av det mer opinionsbildande slaget. För oss är det ett självändamål att säga nej till statliga bidrag. Vi vill inte – till skillnad från andra organisationer, tidskrifter och partier – ta skattebetalarnas pengar i anspråk för att finansiera vår verksamhet. Vi vill ej heller stå med mössan i hand och tigga pengar från näringslivet. Vår förmåga att vara en oberoende kraft stärks givetvis av att vi finansierar vår verksamhet själva. Medlemsförmånerna ger föreningen intäkter och minskad med-

lemsrotation.

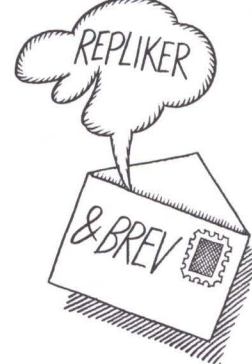
Under det år som undertecknad haft förmånen att arbeta för Skattebetalarnas förening och i nära samarbete med dess verkställande direktör har jag slagits av den hängivenhet och kunskap som utmärker personal och ledning. Det finns en stor professionalism inom föreningen som kommer av många års erfarenhet, tvånget att som förening bära sina egna kostnader och samtidigt våga vara offensiv.

*Hans Eklind
Press- och
informationsansvarig
Skattebetalarnas förening*

Oss skattebetalare emellan

I två på varandra följande nummer har Svensk Tidskrift uppmärksammat Skattebetalarnas förening. I det första mer principiella inlägget kommenterar redaktörerna Hellman och Hultin det närmast självklara: Skattebetalarnas förening har inte lyckats få ner skatterna i Sverige. Tro det! Det finns ju inte någon tillräckligt tung politisk kraft som håller emot de ständiga skattehöjningarna – nu senast på bensin och tobak, höjningar som verkligen slår mot glesbygd och köpsvaga personer.

Det var Skattebetalarnas förening som under mottot "Hälften kvar" inledde den opinionsbildning som ledde till den sk stora skattereform-

men. Resultatet blev i huvudsak en omfördelning av skattetrycket. Idag syns de negativa resultaten av dessa omläggningar i form av bla ökade svårigheter för t ex mindre företag genom den breddade momsens. Också fastighetsskatten har – för att uttrycka det mildt – lett till oönskade konsekvenser för många medborgare. De socialdemokratiska höjningarna av alla tänkbara skatter – marginalskatterna inte minst – har verkligen inte gjort saken bättre.

Nu spänner sig Svensk Tidskrift för vagnen vad gäller skatterna för de lägre inkomsttagarna. Den normalt ideologiskt vettiga tidskriften ägnar sig – med udden mot Skattebetalarnas förening – åt den grövsta form av populism: "Låt oss fokusera på låginkomsttagarna". Tala om att sjunga med ånglarna!

Det var t ex inte så länge sedan som moderaterna i regeringsställning beslutade om en sänkning av kapitalbeskattningen (till gagn i första hand för de med taxerad förmögenhet) med effekten att alla utan förmögenhet med lån i egna hem drabbades av en försämring

av ränteavdragen. Nu ändrade socialdemokraterna detta ungefär samtidigt som räntenivån sjönk och gjorde problemet mindre. Resultatet blev att det totala skattetrycket skärptes och främst för de med något större inkomster och egna tillgångar. Alltså en inverterad moderatpolitik!

Det borde inte läggas för eningen till last – som David Fält gör i senaste numret av tidskriften – att dess styrelse har en hög genomsnittsinkomst. Svensk Tidskrift, David Fält och alla andra borde vara tack-samma att vi fortfarande har några förmögna och initiativrika personer som för-mår och vill tjäna pengar i Sverige trots orimliga skat-ter. Det är ju genom att till-åta folk att skapa, tjäna pengar och bli rika som vi kan få förutsättningar att också som nation få tillväxt och återskapad välfärd.

Att publicera ett inlägg som Fälts bidrar bara till att spä på den i Sverige så våldsamt grasserande, när-mast kommunistiska, före-ställningen att "de rika kan betala – för de har råd". Och tidningen Expressen följde upp i en klassisk vänstervinkel: "Satsar Skattebetalarna bara på höginkomsttagarna?". Där-med åstadkom artikeln en-bart skada för skattesänk-ningssträvandena i Sverige.

Ännu på 50- och 60-talen var det i den grundläggande synen på skatt självklart att varje individ – innan man behövde börja betala skatt – hade ett skattefritt grundavdrag lika för alla

och stort nog att klara de grundläggande materiella behoven. Så är det ju inte längre men så borde det va-ra. Nu skall skatt istället betalas i princip från första kronan och eventuella upp-kommande problem för in-dividen får klaras ut med bidrag. Därmed har politi-ken tagit kommandot över individernas inkomster och försörjning. Det bästa ex-empet på detta är just fast-ighetsskatten. Det går inte an att skicka in gavelbrä-dorna på stugan till skatte-verket. Någon kontant av-kastning finns ju i normal-fallet inte. Därför är den kampanj mot fastighets-skatten som Skattebetalar-nas förening och dess VD Björn Tarras-Wahlberg initi-erat och organiserat i hög grad en hela folkets angelä-genhet. Och jag antar att Svensk Tidskrift förhopp-ningsvis fortfarande tycker att alla medborgare skall behandlas lika ur skatte-synpunkt.

Politik är det möjligas konst, heter det ju. Därför bör man kritiskt granska alla politiska partier när det gäller de kortsiktiga strä-vandena.

I den politiska debatten framstår moderaterna alltid som de välbärgades intres-separti och deras skatte-sänkingsförslag ifråga-sätts ofta, framförallt från vänsterhåll.

Svensk Tidskrift och mo-deraterna borde därför vara betjänta av en från parti-stöd, organisationsstöd och presstöd oberoende förening – med närmare 200.000 medlemmar – som

från allmän medborgarsyn-punkt granskar överheten och dess skattemässiga ut-sugning av folket. Svensk Tidskrift bör därför upphöra med krypskyttet mot Skat-tebetalarnas förening!

*Kjell Treslow
Skattebetalare och
mångårig revisor i
Svensk Tidskrift*

Svar till Hans Eklind och Kjell Treslow:

Hans Eklind påpekar att Skattebetalarnas förening nu har över 178.000 med-lemmar. Det är bra. Han sä-ger också att föreningen, liksom för övrigt Svensk Tidskrift, står på egna ben utan att belasta skattebe-talarna med sin verksam-het. Det är också bra. Men likväl kvarstår det grundlä-ggande problemet, nämligen att vi har en regering som på tre år ökat ett redan orimligt högt skattetryck med skattehöjningar på över 100 miljarder kronor.

Kjell Treslow menar att vi ägnar oss åt krypskytte. Så är det naturligtvis inte. Vi har däremot, i en konstruktiv anda, diskuterat proble-met att skatterna i Sverige fortsätter att öka och att motkrafterna, såväl de bor-gerliga partierna som opi-nionsbildande intresseorga-nisationer som Skattebeta-larnas förening, inte har va-rit tillräckligt starka för att stoppa den utvecklingen.

Vi har, liksom förmodli-

gen Treslow och Eklind, ställt oss frågan varför det svenska folket inte med kraft reagerar mot ett orim-ligt skattetryck. Vi är inte ett folk av apati och under-kastelse och i andra sam-manhang reagerar vi kraft-fullt mot företeelser vi ogil-lar och som är uppenbart destruktiva. Så varför revol-terar vi inte mot ett skatte-tryck som gör oss bokstav-ligen fattiga?

Treslow påstår vidare att vi ägnar oss åt populism. "Låt oss fokusera på lågin-komsttagarna" påstår han att vi skrivit i vår ledare. Citatet är dock felaktigt. Vad vi däremot påpekat är att skattetrycket slår hårt även mot hushåll med låga inkomster och att skatterna ofta är en orsak till dessa hushålls beroende av bi-drag. Men även om Treslow citerar fel så är hans påstå-ende intressant. Det är na-turligtvis ett problem om tillskyndarna av skatte-sänkningar alltid väljer att sätta t ex förmögenhets- och fastighetsbeskattning-en i främsta rummet och avfärda krav på skattesänk-ningar för låginkomsttagare som populism. Den attity-den säger möjligen något om orsakerna till att skat-terevolten har uteblivit.

*Jonas Hellman och
Anders Hultin*